

Йолташ нерген мут

Лишыл ен, родо-тукым, йолташ нерген эртыше жапыште кутыраш моткоч йӱсӱ. Кок пачаш йӱсырак, кунам тудо вийвал пагытыште, самырык вужа, илыш дене чеверласен гын; эшеат чот неле — ош тӱняште яндар южым шӱлаш оккӱллан шотлен, шке ӱмбакше кидым пыштен каен гын...

Лач тыгай пӱрымаш мучаш лийын путырак лишыл айдеме, йолташ, Вадим Илларионов, дене.

Ончылнем 1982 ийыште савыкталтше «Кинде-шинчал» почеламут сборник кия. Вич самырык поэтым: Светлана Эсауловам, Геннадий Сабанцевым, Вадим Илларионовым, Альберт Лаврентьевым, Вячеслав Абукаевым — ик ком кӱргыш чумырышо книга. Фоточурийже теве. Тура, серьезный ончалтышым ышташ тыршен гынат, шинчаштыжат, тӱрвыштыжат весела да шырӱжалше сын-кумылжо коешак. Веселак ыле тудо. Мыскараче. Да илышлан, пашалан куанен моштышо, тудым ниму-чашдымын йӱратыше... Тыгай айдеме илыш гоч шке кумылын каяш кӱна манын, иктаж-кӱ иктаж-кунам шоналтен кертывн мо?!

Мый Вадимым коло ий паленам манам гын, изиш ондалем лиеш. Пытартыш ик ийжым пален омылак. Титакан улам манын, таче шкем вурсаш — ынде тиде яра мут. «Айдемем аклена уке лиймекше...» (Г.Сабанцевын почеламутшо гыч) манмат кынервуйым пурлыкден ок сенге. Но аклашыже кӱлешак. Айдеме семын. Поэт семын. Вадим тидым сулен. Садланак мый кызыт нине корнылам серем, тудын рукописыше дене пашам ыштем. Поэт Вадим Илларионовын мурпогыжым иктеш

чумырен лукташ моло-влакымат полшаш йодам. Вет тиде йолташнан ик тичмаш да пытартыш книгаже лиеш.

Вадимым шкенжым мый 1976 ий шыжым вашлийынам, но лумжым, фамилийжым тылеч ятыр талук ончыч паленам. «Ямде лиеш» чўчкыдын печатлалтше юнкор-влак тунам, чынжымак, икте-весышт дене школыштак заочно паласеныт. Мемнанат эсогыл ик газетеш йыгыре печатлалтмына лийын. Сандене, Марий университетын Эшпай уремысе тўшкагудыштыжо вашлийын, первый гана кидым кормыжтымына изи годсо йолташым ужмылак чучын. Шарнем, Геннадий Ербунов дене коктын коридорышто лишемыч: «Тый Вячеслав Абукаев улат вет?»

Вадим мый дечем кок тылзылан веле самырык, но мый школыш ондакрак каенамат, университетыште курс почела ту-немна. Такше ме тиде ойыртемем шижын огынал. Эн ондак, мемнам поэзий ушен, сылнымут кружокыш пырля коштынна; пырляк, почеламутнам нумалын, редакцийыш куржталынна; студент годымак ик жап «Ямде лий» газет редакцийыште пел ставкыште пашам ыштенна.

Кокымшо, мо 2-шо ден 1-ше курсым ушен — тиде Вадимын вигак мемнан группысо Оршанка вел ўдырым йўратен шындымыже. Икманаш, тудо курсланна вене лийын. Кум ий чоло келшымеке, Вадим ден Фаина ушнышт. Сўаным шочмо Ёлсолаштыже ыштышт. Орўен ден качын родо-тукымышт пелен университетын кок курсшо иквереш гўжлыш. Вес ийжылан Эдик эргышт шочо.

Кодшо шыжым мый Волжскыш мийышым. Мыйым тушто ачашт гаяк поро, тыматле, весела Алеша ден Надя вашлийыч. Шукертсек олаште илат гынат, марла туге яндарын кутырат. А Эдик армий гыч чыла серышыжым шочмо йылме дене возен. Шукерте огыл салтак гыч пўртылшў Эдик дене Йошкар-Олаште вашлийна. Ну, чылт Вадим! Уло, конешне, аважынат сын-кунжо, но ончалат — ачажак. Капшат эсогыл Вадим

деч кўш огыл. Шинчаже, шыргыжалмыже... тудак. Эх, нине кум мотор шочшым ончен, таче пеленышт ачалан куанен илашет!..

Университет деч вара Илларионовмыт Оршанкыште илаш да пашам ышташ тўнгалыч. Вадим — «Ончыко» газет редакцийыште, Фаина — роношто. Илат ыле редакций зданийыштак ик пөлемыште. Мый нунын дек шуко гана уналыкеш миенам. Пырля эр йўдымак кол кучаш лектын каенна. Но мутланы-машна эре гаяк поэзий дек пörтылын. У почеламутна дене ваш палдаренна, Марий книга издательствыште теве-теве кўэшталт лекшаш почеламут сборникнам вученна.

Геннадий Сабанцев, Юрий Исаков, Юрий Иксанов вузыш пуремышт годымак поэзийын омсалондемжым пенгыдынрак тошкалше ылыч гын, ме Вадим дене изиш «йочарак» лийынна. Но коктынат нуным покташ кўлынак пижна. Вадимын лирик кумылжо пеш вашке пеледалт кайыш (тыште, мутат уке, Фаинам йöратен шындымыжынат рольжо кугу), пеш лывырге, сылне почеламут-влакым возаш тўнгале. Книга издательствыш поэзий сборникнам чыланат ик жапыштыракак сдайышна — «Сылнымут шыже» семинар гоч темленыт. Конешне, кажнына изирак гынат, но посна «мелнам» вученна. Шонымо да вучымо семын ыш лий. Издательство 1981 ийыште «Волгенче парча» сборникеш вич авторым ушыш (тушко Юрий Иксанов ден Юрий Исаков верештыч), талук гыч тыгаяк да тынарак самырык поэтым «Кинде-шинчал» книгаш савыктышт. Но тидланат ме нимучашдымын куаненна. Сигнальный экземплярим налмеке, вигак Оршанкыш йынтыртышым. Вадим ту кас-тенак олашке кудал тольо. «Кинде-шинчалым» тамлен «шўалтышна» икымше сылнымут саскана гыч типографий пуракым.

Студент годым ме веселан да пайдалын илышна. Талук мучко мочол марий йылме касым, сылнымут касым эртарена ыле факультетыштына! Ўжына редакций пашаен, поэт-пи-

сатель, артист-влакым. Пединститут дене вашкылна моткоч пен-гыде лийын! Тусо студент-влак мемнан деке, ме нунын деке мероприятийлаш ваш коштынна! Да кажне гана почеламутым йонгалтаренна.

Йолташ-влак, уна-шамыч ончылно сайжым лудаш тыршыме, конешне. Тыгайлан лўмынак уым серенна. Но Вадимын ик «коронный» почеламутшо ыле. Эре иктым тўяш сай огыл манын, тудо весым лудын, но кў ик гана «Шарнем, сар шўшпык...» почеламутшым колын гын, кеч-кунамат Вадим деч тудым совым кырен лудаш йодыныт. Тудо «Кинде-шинчал» сборникыш пурен, но...

Но мый кызит ты почеламутым авторын оригиналже гыч цитироватлем. Пўтынек. А вара ик-момак рашемдем.

Шарнем, сар шўшпык помыжалтме годым
Шыман да порын кормыжем кизам,
Тунам пеледше ломбо дечын толын
Малаш йышт возын воктекем изам.
Шинчам почде ондалын тудым шокшын
Шонем: «Ораде, мом кычал коштеш?
Ал ўжара дене волгалтше шошын
Эр тымыкшым кузе кўрлаш тоштеш?»
А ынде жап эртен. Йомартле лупсым
Йыштак келаш перна вет мыламат.
Коклан шарнен, колам изамын мутшым:
«Ит йодышт. Кушмекет пален налат».
Тачат сар шўшпык помыжалтме годым
Шыман да порын кормыжем кизам,
Пеледше мужыр ломбо дечын толын,
Мый шольым дек шыпак пызнен возам.

Аудиторий, тиде почеламутым лудыктыде, Вадимым верышке шынден огыл. Чынжымак, чапле. Наизусть паленыт шукин тидым. Ўдыр-влак гын «изам», «шольым» олмеш «акам, шўжарем» манын, шканышт келыштареныт.

Но сборникыште ты почеламутшым ужмеке, Вадимын кумылжо чотак волен кайыш. Кокымшо ден кумшо строфа чылт тыгаяк, но икымше ден нылымше... Тангастарыза да шоналтыза:

Сар шўшпык-влакын помыжалтмышт годым
Тарватыш ала-кõ изи кисам.(???)
Тачат (?) пеледше ломбо дечын толын
Малаш йышт возо (?) воктекем изам.

Ом комментироватле. Теве — пыгартыш ныл корно:

Мыят сар шўшпык помыжалтме годым
Тõрлен пыштем мотор изи кизам. (???)
Пеледше мужыр ломбо дечын толын,
Вик (?) шольым дек малаш пурен возам.

Раш, книган редакторжо тыште поэтлан путыракат «маска польшым» ышген. Тыгай «редактироватлымашлан» сборникын моло авторжо-влакат икте-весеыштлан вуйым рўзеныт.

Вадим ялым чот йõратен. Эн ондак, конешне, шочмокушмо Ёлсолажым. Но пелашыжын Кõрдыжат (Оршанка районшты, Тошто Крешын воктене) лишыл лийын. Сандене каныш кечылан нуно еште тышкыжат, тушкыжат кудалыштын. Эше ачажат, аважат черлырак улыт. Ешыште куд икшыве лийын гынат, шочмо сурт гыч чылан кайыкла чонештеныт. Мутат уке, жапыштыже Илларионовмыт Оршанкыште пачеран лийыт гын, эрелан тушан вожангытат ыле дыр. Но тиде йодыш тунамат, кеч олаште, кеч поселкышто, эре чоным кўрыштын. Редакций пелен пõлемыште илен толашымаш, ача-аван черле улмышт суртозам шочмо кундеммыш пõртылаш кўлмõ нерген шонаш таратен. Тыге нуно Волжский районш куснат.

Колхозышто комсомол секретарьлан ышгтымьж годым мый

Вадиммыт деке икмыняр гана миенам. Ачаже колен ыле. Пы-
тартыш икшывыштын, Надян, эше пеш изижымат шарнем.

Сылнымут чонан айдемылан, поэтлан, творческий ең-
вак деч өрдыжтө илаш йөсө. Арам огыл ончыч пешак ұшаным
пуышо, но вара торааш кайыше ятыр автор, илен-толын, сыл-
нымут паша деч эркин торла, южышт возымым йөршынат
чарнат. Но Вадим возен!

Мый 1984 ийыште, «Ончыко» журналын тўн редактор-
жылан Александр Юзыкайнын шогалмекше, көнен-көныдеак,
манмыла, тушко пашам ышташ мийышым. Редакция эше Ком-
мунистический уремысе пörтыштө верланен ыле. Вадим Илла-
рионов тушко «Киндылан вуйым савена» поэма-триптихим
кондыш. Александр Михайлович Юзыкайнын мастер писатель,
тале романист улмыжым чылан кугешнен каласат, но тўн вуй-
латыше семын тудын ситыдымашыже, умылыдымашыже лий-
ынак. Тўнгалтыш гычак тудо журналыште поэзийым «туртык-
таш» пиже. Почеламут аршаш-влак иземыч, пуйто лудшо про-
зым гына жапла. Шарнем, Вадимын поэмыжымат тўн редак-
тор, эше луддеак, страница чотым гына ончалын, вигак мане:
«Михаил Иванович, лудын лек, сай гын, пельж наре кўчыкем-
ден ямдыле!»

Мутат уке, сылнымутан произведений дек, поснак тудын
авторжо самырык гын, тыгай отношений лийманак огыл. По-
эмым мыят лудым. Мутат уке, тудо шўдө процентыш шушо
огыл, но уло чон дене, мастарлык кўкшыт дене, поэтическиак
возалтын. Тугак, тунамак печатлаш лиеш да кўлеш ыле. Нөлтал-
теш ыле Вадимын кумылжо, шарла ыле шулдыржо, вес произ-
веденийже-влакым эшеат чаплыракым сера ыле. А поэмысе си-
тыдымашла чучшыжым редактор дене пырля ўстел коклаштак
төрлаш лиеш ыле. Уке шол, тудым семинарыште кангашаш тем-
лыме, кеч поэзий секцийым тудо Якимовак (Валентин Дмит-
риев дене пырля) вуйлатен.

Семинарлан Вадим поэмым гына огыл, а «Кумыл орланте» лүман тичмаш сборникым темлен. Мый денем кызыт М.Якимов ден В.Дмитриевын рецензийышт уло. Тушеч тун шонымашыштым ончыктем: «Күчыкын да раш каласаш гын, сборникын негызше уло, гражданский пафос шүлышан почеламут-влакым ешараш күлеш! (Ах, могай «патриотизман» лийынна, калтак! — В.А.-Э.) Тидын годым автор тематикым кумдангышаш, кызытсе илышлан утларак вниманийым ойырышаш, альбомлык интимный лирика деч кораншаш.

Ме семинарыште тунжө «Киндылан вуйым савена» поэма-триптих нерген мутым лукна. Вик каласаш гын, тудым триптих манаш ок лий, кум ужашан тыглай поэма веле. Семинарыште палемдышна: автор первый ужашым лушкыдынак, шуйкален возен, кокымшо — сайрак, а кумшо ужашым, мемнан шонымаште, тыгак кодаш лиеш, тюрлымат ок күл. Первый ден кокымшо ужашлам тюрлатымек, 350-400 корнан поэма лектын кергеш...»

Теве тыгайрак «полыш-кангаш» темлалтын лүмлө поэт-влак могырым. Ик могырым чыла уло: сборникат, поэмат, но... вашкыман огыл, тюрлыман, пунчалман да, эн тунжө, 620 наре корно гыч ик кумшо ужашым пүчкын шуыман! Кеч конкретный замечанийже нимат уке...

Мыйын кидыштем кызыт поэмын тичмаш вариантше уло. Толашен, Вадим тудым икмочоло күчыкемдаш, верын-верын страницлаште кок-кум строфа дене удырал шуэн, шке кидше дене ятыр корнылам тюрлен. Поэма мучаште, чынак, «Улсола ял, 1984 ий» манын сералтын. А шкенжынак ямдылыме «Кумыл орланте» сборникшын ончыл страницыштыже «1986» цифр шинча. Эше лу ийым илен тылеч вара поэт, но книгаже ош туням ужын огыл. А поэмыже, икымше гана редакцийыш кондымо деч вара ныл ий эртымек, 1988 ийыште гына, күчыкемден-локтылмо вариант, «Ончыкеш» савыкталтын. Кеч-кө кеч-

мом ойлыжо, но сылнымут журналын тўн редакторжо гыч Семен Николаевын кайымекыже, тушто самырык автор-влаклан савыкталташ ятыр нелеме.

Кызыт Александр Юзыкайнат, Михаил Якимоват, Валентин Дмитриеват, Вадим Илларионоват, очыни, чонышт дене пырля чонештылыт. Вес тўняште илыш уло гын, векат, икте-весыштым шукертак умыленыт. Кийыме верда пушкыдо лийже!..

Вадимын комсомол секретарьлан ыштыме жапше неле саманлан, илыш пудыранаш тўнгалмылан (перестройкет кунам унчыли стройкыш кайыш), комсомолын лўмжõ волымо годымлан лачеш толын. Ёлсолаште вашлиймына жапыште тудо пашаж нерген чон юарлен кутырен огыл. Утларакше поэт шўмжõ моло-влак дене йыгыре кырыдымылан коржын. Возымыжым шонымо семын печатлен кертдымылан кумылжо волен. Мый полшен кертын омыл, «Ончыко» журналыште талукымат ыштен шым шукто, Александр Михайлович дене ик йылым ышна му да мый, ик ийлан Йошкар-Олам коден, Вадимын ончычсо паша верышкыже — Оршанкыш, райгазет редакцияш, куда-лым. Вадим нерген тушто пўтынь коллектив эн поро мутым ойлен. Кажне вашлийме годым «арам кайыш» манын шарналтен Петр Емельянович Емельянов. Дубляж шотышто замредактор, поэт Григорий Васильевич Иванов тудын пашам тыршен да моштен ыштымыжым эре палемден.

Кызыт мый денем Г.В.Ивановын Вадим нерген шарнымашыже уло, тудо шукерте огыл «Кугарня» газетеш лекте. Тушто тудо пырля понгтым погаш коштымштым воза. А ятыр жап гыч, Вадимын уке лиймекше, Григорий Васильевич омым ужын, кузе тудо шкеж дек замредакторжым «тол, то-ол» манын ўжын.

Мый денемат тыгай лийын. Икана сад участкыште малаш шкетын кодынам. Омо конча. Вадим толын мый декаем, пырня

Ўмбалне шинча да «айда пырля, айда» ўжеш. Мый лўдын-пошырнен помьжалтам, кынелын, сортам чўктем, тамакым пижыктем, семянем юым пелештем, йўкынак «кай, мый тый декет мяшш ом шоно» манын поктем. Возам, нералтем, адак конча. Тыге эр марте икмыняр гана лие.

Колышо енын чонжо чонештыл коштеш, маныт. Айдемылан (илышылан) чот йөсө лийме годым ош тўнясе орлык деч утараш шонен, чаманен шкешт дек ўжыт гын веле? Тыгодым, мутат уке, лушкыдырак көргө виянжым сымыстарен сенат ала? Ала Вадимымат ту кенежым тыге иктаже ўжаш толын? Тунам тудо чон дене чот орланыше енг лийын да садлан торешланен кертын огыл? Ала эн лишыл йолташыже, Гена Ербунов, кудыжо тылеч изиш ончычрак черланен колен, налаш толын да нантаен сенен? Вет Фаина ик омыштыжо нуным пырля коштышым ужын... Ала-ала...

Возымо паша дек лишылрак лияш манын, Вадим содыки вараже «Волжская правда» газетыш куснаш пунчалын. Ончыч ял гыч шкет каен, а пачерым налмекше, кугу ешыжым да аважымат Волжск олаш конден. Мый тудо пачерыште Вадимын эше шкет улмыж годым ик гана да тебе кодшо ийын шыжым лийынам. Пырля вашлиймына годым тудо пашажланат, пачерланат йывыртыше ыле: «Тебе школышто тунемме ий пыта, пакча көргым шындена да чылан тыште илаш тўналына», — куанжым шылыде ойлыш. Да тыгак лие. Мыйын «Пионер йўк», вара угыч «Ончыко» журналыште ыштыме годым шуэн гынат, Йошкар-Олашке толеден. Возен уже шагалрак. Векат, савыкталтде илымыже, книгажын темпланыш пурьдымыжо кумылжым мочоло-гынат йўкшыктареныт. Адакше кум изи йочам йол ўмбак нөлтыман, черле авам ончыман, шошо гыч шыже йотке Ўлсолаште пакчам эскерыман... А редакцийыште кусарыше должность гыч ял озанлык отделым вуйлаташ тўналмекше, жапшат шыгыр лийын.

Вадимын койыш-шоктышыштыжо, чоныштыжо чын верч шогымо кумыл пентгыдын иланен. Кӧ пала, можыч, южгунамже йонгылышат улмаш, утыждене ырен да шӱмжым когартен, но чакнаш тунемше лийын огыл. Мутат уке, айдеме иктаж-могай илыш куктеж дене ок келше, шкенжын чын улмыжым пала гын, «правам качаяш» тудын праважат уло. Но мемнан илышыште чын «чыным» муаш ту жапыштат йӧсак улмаш. Адакше тугай сомыллан пижме годым шкат идеальный лийман дыр. А ме, поснак писын сусырген кертше поэт-влак, идеал деч тора улына. Амал деч поснак але чон йӧсым лыпландараш пуйто — вигак чарка дене танлалтына. А тӱналтышлан кучымо ик чарка мемнам умбакат нангаен сенга. Саде «оксала налме чер», можыч, подылко татыште, кернак, неле-йӧсым мондыкта, но вараже кок пачаш нелыт дене шӱмым темдаш тӱналеш. Паша ок воране, шкем титакленак, ег-влакымат ужмо ок шу, изи амаллан кугун пудешталт кертат — нерв лушка.

Тыгай тат-влак жапын-жапын лийынак шогат гын, айдеме шкенжымат ужмышудымыш савырна. Ушыш ала-могай шонымашат толеш. Да эре икте нерген шонкален, чоным туржмаш кунамже тупела «манийым» шочыктен кертеш.

Ом пале, Вадим пытаргыш ийлаштыже чон шыгыржым Волжскышто иктаж-кӧлан почын гын? Но мыланем пытаргыш гана вашлиймына годым тыгела каласкалыш...

1994 ий, кенгеж ыле. Мый «Ончыкышто» ыштем. Ик кечын пӧлемыш Вадим, Фаина, Эдик эргышт пурьшт. Тӱжвач ончымаште — тудо Вадимак. Но кутырымаштыже ондаксе веселалык уке. Шинчаштыжат, тӱрвыштыжат шыргыжме пале ок кончо. Пашам коден улмаш. Волжск гыч йӧршын кайыме нерген кутыра. Шонымашыжым тыгела почо: ала-кӧн корныжым тореш вонченам ала-мо... Почешем эре эскерен коштыт... Пычкемыш лукеш авыренат кыреныт... Уремыште шкет кошташат лӱдам... Йошкар-Олаште паша верым муаш гын, сай ыле...

Вадим пешак почылтшо чонан рвезе ыле. Мый дечем ту-

дын нимогай секретше лийын огыл. Чыла-чыла каласкален. Вет пытартыш гана ужмына деч ончычшат жапын-жапын вашлиеденна. Иктаж-мо тугай лиеш гын, ойлыде, просто ок чыте ыле. А йөрәтен тудо весым — поэзийым. Поэзийже (утларакше ялысе мончаште возымо) лудшо дек шудымылан, книгаг луктын кертдымылан чон вургыжын, коржын. А ала-көм пуйто йөрәтyme нерген шомак тебе молан шочын кертын. Ойлышна, тудо пеш весела, мыскараче ыле, мутлан нигунам күсеныш пурен огыл. Ёдыр-влак денат лодымандаш пеш йөрәтен. Йөршын палдыме дене кевытыште черетыште шогышыла, автобусышто кудалшыла кутыраш тўнал кертын. Да моткоч писын ик йылым муын. Ёрдыж гыч ончымаште, можыч, садлан тугела койын дыр. Чынжым гын Вадим ешыжлан ўшанле марий лийын.

Илыш — пасу гоч вончымаш огыл, ойла калык. Саман тургым весела айдемым ойганыш савырен кертеш, порым — осалыш, вияным — вийдымыш. Илышаш еным шўгарышкат пуртен пышта тебе.

Айдемылан шочмыж годым суксо ден пўрышө чыла ончыкылыкшым возен пуат, маныт. Чын тиде ала чын огыл — иктат каласен ок керт. Ёмыр лугыч колышо ег-влак нерген (поснак тидыже возышо-влак шотышто чўчкыдын конча-солна) вараже тыгайрак мут чер семынак тўжвак вита: эх, ила гын, эше мыняр сайым ышта (воза) ыле!.. Эх, тунам польыш кидым шуялтыше ег пеленже лияшет — тачат ила ыле! Эх, молан шыгыремдылыныт, молан илашыже да пашам ышташыже йоным пуэн огытыл?!

Чын огыл тиде! А просто пўрымаш дыр.

Шукерте огыл «Кугарня» газетеш Г.Зайниев тиде проблемым тарватен ыле. Пушкин, Лермонтов, Есенин, Цветаева... дене ушенрак, ёмыр лугыч лийше марий поэт-писатель-влакым шарналта. В.Илларионоват саде спискыште уло. Журналист

титакан-влакым ок кычал да чын ышта. Просто кузе колымыштым рашемда да возымыж дене, мыйын шонымаштем, тыгай азап деч саклалташ кўлым шижтара.

Чынак, ну, кō Пушкиным, Лермонтовым дуэлыш шўкен? Шкешт. Кугешнымашышт. Пўрымашышт!

Пеш талантан Морко руш поэт А.Сычѳв неле-йѳсѳ годым чытен, а чапле пачеран лиймекше, вўд вакыш тѳрштен... Молан? А.Степанов, тамакым пижыктен, кузе мален колтыман ыле? Юмо але ия тыгайыш шўкалын?..

«Эх» манаш жап эртымеке лиеш тудо...

Кольшым кынеташ ок лий. Поро пашажым шарнен ильман. Вадим почешыже шўм мурсаскажым коден. Ик-кок енлан огыл, уло марий калыклан. Сандене тудым адресат дек шукташ — мемнан парымна. Парымым тѳрлыман. Тидыже мастар енлан памятник гай лийшаш. Вадимын поэзийже — тыгаяк чапкў гай.

Ўшаныме шуэш: поэт Вадим Илларионовын ыштен кодымо пашаже у курымыштат марий калык коклаште вержым муэш.

«Марий Эл», 2001 ий 23 июнь

Геннадий САБАНЦЕВ,
поэт

Пеш волгыдо айдеме ыле

...Тунам, 1970 ийла кыдалне, ме, МарГУ-н студент ешышыкыже ушнышо ўдыр-рвезе-влак, шкенам кызытсе 50 ияшым ужын кертын улына мо? Конешне, уке! Вет самырык ег кечкунамат тачысе кече дене ила. Жап веле шке сомылжым лым лийде ышта да ышта — тўрлѳ пуламыр лугыч шижынат от шукто, кузе ўмыретат эртен кая...